

Son zamanda yaşanan olayları izledikçe bu ülkede "devlete hizmet etmemiş" bir katilin, kaçakçının ya da mafya mensubunun neredeyse kalmadığını görüyoruz. Yazarlarımız hapse atılırken, "şerefli katillerimiz" elini kolunu sallayarak dolaşüyor, arabalarına özel geçiş üstünlüğü sağlanıyor. Hatta, eski istihbaratçı Hanefi Avcı tarafından, Alaaddin Çakıcı'nın MİT'in adamı olduğu söyleniyor.

Ülkemiz, bu yüzyılın başında, Amerika'nın yaşadığı sorunları yaşıyor. Türkiye, insanlık tarihinin en büyük dönemecilerine tanık olmuş bir yüzyılın içinden nasıl oluyor da hiç ders almadan geçiyor? Gelişmiş dünya sorunların çözümünü şeffaflaşmakta bulurken, Türkiye neden kendisini karanlık sis duvarlarının arkasına gizliyor, yolsuzlukların, cinayetlerin açığa çıkmasını sağlayamıyor? Sanırım bunun nedeni bizim ve bizim gibi birkaç ülkenin kullandığı "düşman" sözcüğünde düğümleniyor.

Bir ülkenin, sınırları içinde "sorunlar" yerine "düşmanlar" bulunduğunu kabul etmesi, o ülkeyi çökertiyor. Sorunları çözmek için akıl ve mantık gerekiyor. Herkesin katıldığı açık tartışmalar, uzlaşma, barışçıl yaklaşımlar, örgütlenmek ve özgürleşmek gerekiyor. Bunlar bir toplumu şeffaflaştırıp güçlendiriyor.

Sorunlar yerine düşmanlar olduğunu varsaydığımızda ise, sırlar, sırlar ve vahşet ortaya çıkıyor. Düşmanı yok etmek için herşey, hatta hukuksuzluk, adaletsizlik dahi mübah görülüyor. O zaman da

"savaş zenginleri" bizzat devletin içinden çıkıyor. Devlet tümüyle yozlaşıyor, hukukun üstünlüğü yerini mafyanın zorbalığına bırakıyor.

Sağlık alanında yaşanan bazı olumsuzlukların altını çizmekte yarar olduğu düşüncesindeyim.

Özelleştirme şampiyonu olan ülkeler, sağlık alanında özelleştirme adımı atmakta ciddi şekilde zorlanırken, SSK Elbistan Hastanesi bir inşaat şirketine 5 yılına kiralanıyor. Bu da yetmiyor, 3,5 trilyon TL teşvik veriliyor. Şirketin amacı Elbistan'da Tıp Fakültesi kurmak, oysa Kahramanmaraş'ta kurulan Tıp Fakültesi için yeterli öğretim üyesi sağlanamadı, fiziki koşullar oluşturulamadı. Elbistan'da Tıp Fakültesi kurulurken de insan kaynaklarını planlama, nitelikli sağlık personeli yetiştirme politikaları gözardı ediliyor. Özel sektör, alanında kurnazlıklar geliştirmekle meşgul. Halkın sağlığı onun umurunda değil, umurunda olması gerekenler de desteğini özel sektörden yana veriyor.

Diyarbakır ilimizin, en fazla sağlık hizmeti üreten sağlık ocaklarından DAĞKAPI SAĞLIK OCAĞI'nın büyük bir bölümü, yeni kurulan bir karakola mekan sağlamak amacıyla boşaltılıyor. Karakolda, sağlık alanına ait mekanda sağlık koşullarında güvenliğin, sağlık ocağına "kalan" bölümde ise sağlıklı koşullarda sağlığın üretilmeye çalıştığı bir durum yaşanıyor. Sağlığa yaklaşımın yeni bir belgesi olan bu durum karşısında sanıyorum sizler de benim gibi Ferhan Şensoy'un "İçinden Tramvay Geçen Tiyatro" adlı oyununu hatırlıyorsunuzdur.

Özellikle kamu kurumlarına sağlık ve ilaç hizmeti veren eczacılar % 10 katılım payı almayarak kendini kandırma eyleminden vazgeçmelidir. Hiçbir toplum veya grup, kendi eksikliği ve yalanlarıyla yokluğa yol döşememelidir. İşin en garibi yer yüzünde kendi kişisel yetenekleri ve güçleriyle var olabilecek insanlarımız, "Bir topluma ait olmadan varlıklarını sürdüremeyecek olanları" "Bu toplumu yok etmeyin" diye uyarmak zorunda kalıyorlar.

Çok değil bir buçuk yıl önce her akşam saat dokuzda büyük şehirler ilk kez ortak bir eylemle baş kaldırıyorlar, milyonlarca pencere yıldızlar gibi yanıp sönüyor. Islıklar, bağırışlar, kornalar bir bayram sevinci gibi kaplıyor sokakları. Işıkları sönen her pencerenin arkasında bekleyenler kendileri gibi düşünenlere dokunup, kendilerine güveniyorlar. Ülkedeki rezillikleri temizleyecek güce sahip olduklarını hissediyorlar.

Işıklar yanıp sönmeye başladığından buyana çok fazla olgunun değiştiğinin farkındayız.

Bilmeliyiz ki muhteşem bir yüzyıl geliyor. İnsanlık tarihinin bugüne kadar gördüğü en parlak yüzyılın başındayız; canlılar kopyalanıyor, hastalıkları yapan genler teker teker bulunuyor. Öğrenme yönteminde devrim yaşanacak. Genç nüfusumuz nedeniyle gelecek yüzyılla en çok biz uğraşmalıyız. Bırakmalıyız artık geçmiş yüzyılla uğraşmayı, yüzümüzü geleceğe çevirmeliyiz.

Uğur Demirel